

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000008 09 Кж
Бања Лука, 26.3.2009. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Ј. Е. због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, кривичног дјела насилничког понашања из члана 385. став 1. и продуженог кривичног дјела спречавања службеног лица у вршењу службене радње из члана 387. став 2. истог закона, оптужених Д. В., Г. С. и М. К. због кривичног дјела тјелесне повреде из члана 155. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног тужиоца из Бијелине, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000008 05 К од 28.11.2008. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали замјеник главног републичког тужиоца Бранка Милошевић, оптужени Ј. Е. и његов бранилац Г. Н. адвокат из Д., донио је дана 26.3.2009. године

ПРЕСУДУ

Жалба окружног тужиоца из Бијелине се одбија, као неоснована, у односу на кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске и у том дијелу пресуда Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000008 05 К од 28.11.2008. године, потврђује, док се ова жалба у односу на кривично дјело насилничког понашања из члана 385. став 1. Кривичног закона Републике Српске уважава, и у том дијелу пресуда укида, те се одређује одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијелини број 12 0 К 000008 05 К од 28.11.2008. године, оптужени Ј. Е. је, на основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), ослобођен од оптужбе за кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). На основу члана 62. став 2. КЗ РС од оптуженог је одузет пиштољ марке „ГТ“ калибра 7,62 мм број... На основу члана 100. и 101. ЗКП трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава окружног тужилаштва.

Истом пресудом оптужени Ј. Е. је на основу члана 290. тачка а) ЗКП-а, ослобођен од оптужбе за кривично дјело насилничког понашања из члана 385. став 1. КЗ РС, па је на основу члана 100. и 101. ЗКП, одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава окружног тужилаштва.

Надаље, том пресудом услед одустанка тужиоца од оптужнице у односу на оптуженог Ј. Е. на основу члана 289. тачка в) ЗКП-а, оптужба је одбијена за кривично дјело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 387. став 1. КЗ РС и за кривично дјело насилничког понашања из члана 385. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС. У односу на оптуженог Д. В., Г. С. и М. К., на основу члана 289. тачка в) ЗКП-а, оптужба је одбијена за кривично дјело тјелесне повреде из члана 155. став 1. КЗ РС.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио окружни тужилац из Бијељине, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и трошкова кривичног поступка, са приједлогом да се жалба уважи, укине побијана пресуда у ослобађајућем дијелу у односу на оптуженог Ј. Е. и одреди одржавање претреса пред Врховним судом Републике Српске, а након проведеног поступка да се овај оптужени огласи кривим за кривична дјела за која се терети.

У одговору на жалбу бранилац оптуженог Ј. Е., адвокат Г. Н. из Д. је предложио да се жалба тужиоца одбије, као неоснована, и првостепена пресуда потврди.

У сједници другостепеног вијећа Врховног суда Републике Српске, замјеник главног републичког тужиоца Бранка Милошевић је одустала од жалбеног основа битне повреде одредаба кривичног поступка, остајући код разлога садржаних у жалби у односу на остале жалбене основе, као и код приједлога садржаног у жалби окружног тужилаштва Бијељина.

Бранилац оптуженог, адвокат Г. Н. изложио је одговор на жалбу тужиоца, предлажући да се та жалба одбије, као неоснована, а изложене разлоге и приједлог је подржао оптужени Ј. Е.

Испитујући побијану пресуду у дијелу који се побија жалбом, а у смислу одредбе члана 312. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Приговорима жалбе тужиоца се не може оспорити правилност утврђења одлучних чињеница и закључак побијане пресуде да није доказано да је оптужени Ј. Е. починио кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. КЗ РС, за које се оптужницом терети, и то на начин да је критичне прилике, испред угоститељског објекта З. у Д. реперитао пиштољ, усмјерио га у правцу Н. М., те извршио окидање, али до опаљења није дошло из разлога што се метак заглавио у цијеви пиштоља. Слиједом тога, а правилном примјеном члана 290. тачка в) ЗКП-а, услед недостатака доказа, оптужени је побијаном пресудом ослобођен од оптужбе за ово кривично дјело.

Правилно је првостепени суд извршио оцјену спроведених доказа оптужбе, на начин како то захтјева одредба члана 287. став 2. ЗКП-а, и то исказа свједока-оштећеног Н. М. дајући ваљане разлоге за прихватање садржајно идентичног исказа овог свједока из истраге код тужиоца и на главном претресу, у односу на исказ дат у ПС Б., када је тврдио да је чуо „шкљоцање“ пиштоља у сукобу са оштећеним испред објекта, исказа свједока Б. М. и В. П., који су критичне прилике, као припадници ЦЈБ Б. приликом увиђаја на лицу мјеста, на шанку у угоститељском објекту пронашли пиштољ са метком у цијеви, те налаза и мишљења вјештака балистичке струке Ж. П. Резултат овакве оцјене доказа је правилно утврђење свих чињеница у слиједу догађаја критичне прилике у физичком сукобу између оптуженог и оштећеног М., и то испред угоститељског објекта, а затим и у унутрашњости тог објекта, гдје је, према тврдњама оштећеног М., оптужени извукао оквир из пиштоља, а што је потврђено и записником о увиђају (пиштољ пронађен без оквира). Правилно је првостепени суд утврдио и све околности у погледу начина употребе пиштоља у ове двије просторно одвојене фазе, дакле испред и у унутрашњости угоститељског објекта, које су временским слиједом повезане. Доводећи у везу исказ свједока М., дат у истрази код тужиоца и на главном претресу, у коме потврђује да је видио да оптужени Ј. Е. држи пиштољ, али да није чуо „шкљоцање“ због гужве и галаме, јер је у тучи учествовало више лица, са налазом вјештака балистичке струке Ж. П., првостепени суд је правилно утврдио одлучну чињеницу да оптужени критичне прилике, испред угоститељског објекта, није дјеловао на окидач пиштоља који је држао у руци, и да до опаљења метка није дошло како то оптужба тврди обзиром да се метак заглавио у цијеви. Ово ради тога што је вјештак Ж. П., у свом налазу и мишљењу, који је изложио усмено и непосредно на главном претресу пред првостепеним судом у условима принципа контрадикторности, потврдио потпуну исправност механизма за кочење, убацивање метка, окидање и избацивање чаура, дакле потврдио је потпуну исправност пиштоља и чињеницу да се из њега могло извршити испалење метка дјеловањем на окидач, и коначно потврдио је чињеницу да на чаури тог метка, пронађеног у пиштољу приликом увиђаја није било трагова ударне игле. Овим се потврђује правилност датих разлога за закључак побијане пресуде да нема доказа да је оптужени критичне прилике предузео реалне радње чињенично описане под тачком 1. изреке ослобађајућег дијела побијане пресуде, дакле нема доказа да је оптужени дјеловао на окидач и тиме испољио вољу да хицима из пиштоља лиши живота оштећеног Н. М.

Ради тога су неосновани приговори жалбе којима се оспорава правилност закључка побијане пресуде да нема доказа да је оптужени Ј. Е. починио кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20., јер су ти приговори жалбе аргументовани селективном анализом исказа оштећеног Н. М. датог у ПС Б., када је тврдио да је чуо „шкљоцање“ пиштоља и чињеници проналаска метка у цијеви пиштоља на шанку у угоститељском објекту, пропуштајући при томе анализирати резултате вјештачења тог ватреног оружја и пронађених метака без трагова ударне игле, а затим их довести у везу са налазом вјештака балистичке струке Ж. П. и резултатима вјештачења, којима је потврђена потпуна исправност свих механизма тог пиштоља, па и механизма за окидање.

Из наведених разлога првостепени суд је правилном примјеном одредбе члана 290. тачка в) ЗКП-а оптуженог Ј. Е. ослободио од оптужбе усљед недостатака доказа за кривично дјело убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. КЗ РС, па како жалба тужиоца, у овом дијелу није основана, то је овај суд, на основу члана 319. ЗКП-а, ту жалбу одбио, као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Насупрот изнесеном, овај суд прихвата као основане приговоре жалбе тужиоца, којима се оспорава правилност закључка и разлози побијане пресуде, да реалне радње оптуженог Ј. Е. чињенично описане у ставу 2. изреке ослобађајућег дијела пресуде, почињене дана 21. октобра 2003. године у Б. у кафе бару А. садрже елементе прекршаја али не и све елементе бића кривичног дјела насилничког понашања из члана 385. став 1. КЗ РС, за које дјело се оптужницом терети. Сљедом тога, правилно се жалбом тужиоца указује на погрешну примјену одредбе члана 290. тачка а) ЗКП-а, ради чега је овај суд, на основу члана 321. став 2. ЗКП, жалбу у односу на ово кривично дјело уважио, првостепену пресуду у том дијелу укинуо, и одредио одржавање претреса пред овим судом, на коме ће се, у складу са чланом 323. став 2. ЗКП-а, прихватити докази изведени на главном претресу пред првостепеним судом, те их при доношењу нове пресуде цијенити на начин како то прописује одредба члана 287. став 2. ЗКП-а.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Велко Икановић